

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om Statens Kunstfond [af Poulsgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 48. Fremsat 23/10 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

(Lovforslag nr. 134. Fremsat 19/12 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthæsen*):

Som det vil være folketinget bekendt, har der tidligere i maj og november 1974 til første behandling her i tinget været to enslydende lovforslag om ophævelse af loven om Statens Kunstfond, fremsat af henholdsvis retsforbundet og fremskridtspartiet. Fra alle partiers side, bortset fra forslagsstillernes, blev der dengang taget massiv afstand fra forslagene, der ikke nåede længere end til første behandling og derefter bortfaldt. Alligevel har nu igen 4 medlemmer af fremskridtspartiet fremsat lovforslag om ophævelse af loven om Statens Kunstfond.

Ifølge den ændringslov til loven om Statens Kunstfond, der blev vedtaget som lov nr. 195 af 29. marts 1974, skal revision af loven finde sted senest i folketingsåret 1975-76. Regeringen har nu fremsat lovforslag om en yderligere udskydelse af lovens revision til folketingsåret 1976-77, hvilket lovforslag også er til første behandling i dag.

Motiveringen for en udskydelse af lovens revision er, at lovgivningen om Statens Kunstfond fortsat er under overvejelse i det i 1974 af den tidligere regering nedsatte udvalg vedrørende støtte til kulturlivet, der også skal behandle lovgivningen om Statens Kunstfond. Det forekommer mig derfor naturligt, at man nu afventer resultaterne af kulturstøtteudvalgets arbejde, der forventes i løbet af foråret 1976, forinden man tager denne lovgivning op til drøftelse.

Når hertil kommer, at det under de debatter, der i de seneste år har fundet sted både her i tinget og i kulturudvalget om lovgivning om Statens Kunstfond, fra alle partiers side, bortset fra fremskridtspartiets

og retsforbundets, er blevet tilkendegivet, at man ønsker Statens Kunstfond bevaret, om end med forskellige ændringer, så skal jeg afvise det fremsatte lovforslag og i øvrigt henvisse til fremsættelsestalen og bemærkningerne til det af regeringen fremsatte lovforslag.

Jeg vil imidlertid også gerne bruge lejligheden her til at tilbagevise den ofte fremsatte påstand, der også kommer til udtryk i bemærkningerne til fremskridtspartiets lovforslag, om, at Statens Kunstfond skulle være en hindring for en kunst i frihed. Dette er ikke tilfældet. Statens Kunstfond er derimod med til at sikre den kunstneriske frihed, idet den gennem sin støtte til kunstnerne bidrager til, at kunstnerne i deres arbejde kan følge deres kunstneriske intentioner uden på forhånd at skulle skele til, om deres værker kan afsættes. Det er og har stedse været en forudsætning for at opnå støtte gennem Statens Kunstfond, at der er tale om kunstnerisk kvalitet, og vurderingen heraf er som bekendt overladt til særligt kunstkyndige personer.

Birte Weiss (S):

Inden vi starter på en debat om Statens Kunstfond — og tidspunktet taget i betragtning bliver det næppe nogen egentlig debat — er der nok på sin plads at slå fast, at Statens Kunstfond og loven om den pr. definition altid vil vække meget stor debat. Det er noget, som er en helt naturlig følge af, at kunstfonden og vores kulturelle love i det hele taget er blevet til ud fra et ønske om, at man igennem kunsten skal være med til at flytte nogle grænsepæle dels for vores opfattelse af omverdenen, dels for vores vaneoplevelser.

I det år, der er gået, siden vi sidste gang her i folketinget drøftede Statens Kunstfond, har vi endnu en gang fået bekræftet, at denne særlige karakter ved loven om Statens Kunstfond er til stede. Det skete i forbindelse med den meget omtalte sag om støtte til Solvognens julehappening, en præmiering, eller hvad man skal kalde det, som jo netop var udtryk for, at der findes folk i dette land, som ønsker at være med til at flytte nogle af de grænsepæle, jeg talte om før, for, hvad der er kunst, og hvad der måske kan give utraditionelle oplevelser.

Det var som bekendt en beslutning, som